ناول
Ketabton.com
د باروتو احرام
(د استشهادي مجاهد د ژوند حیرانوونکې کیسه)
محمد رحیم "پرور کوچی"

(c) ketabton.com: The Digital Library

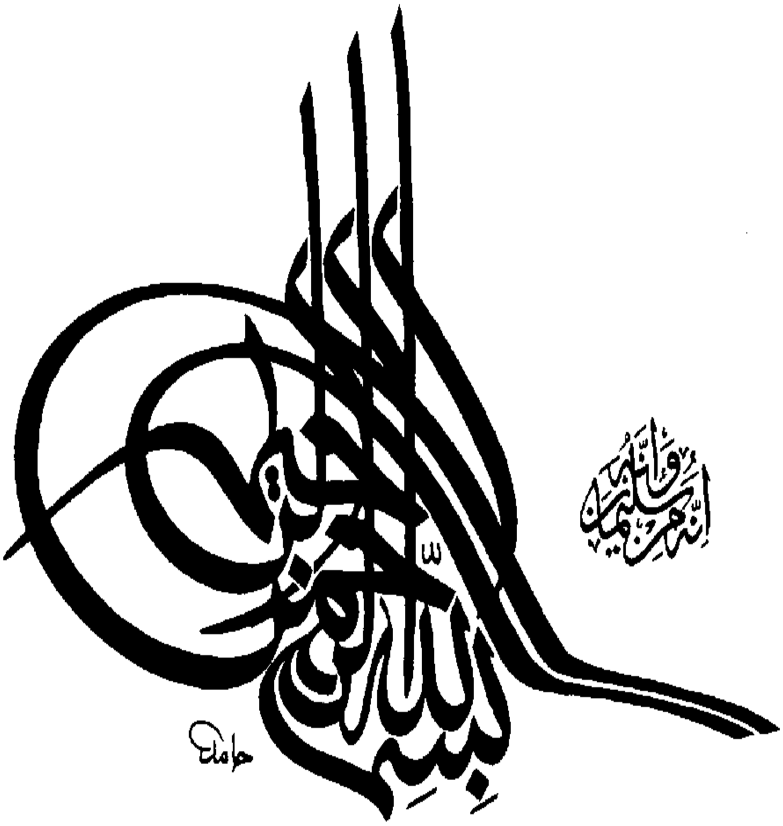

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډالۍ

- په دین او هیواد مینو هغه میړنیو شاه زلمو ته چې خپلې دنګې ځوانۍ یې د اور سرو لمبو ته ونیوې.

- او د هغه ګمنامه مجاهدینو پنوم چې د یوې مړی ډوډۍ د پیداکولو لپاره اوس هم حیران پاتې دي او د پوښتنې یې څوک نشته.

م. پرور کوچی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کتاب ځانګړنې:

د کتاب نوم :د باروتو احرام

لیکوال :محمد رحیم " پرور کوچی"

فسبوک پاڼه:parwar kochai

د لیکوال د تلفن شمېره:۰۷۸۷۴۳۱۱۳۶

کمپوز او ایډېټ :خپله لیکوال

د پښتی ډیزاین :موسی تعبیر

د چاپ کال : ۱۴۰۲ ه،ل

د چاپ وار :لومړی

دخپرندوی : فریدیه خپرندویه ټولنه

د چاپ حقوق له لیکوال سره محفوظ دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(۱)

د سراچه ډوله موټر غرا خته د سړک په ژۍ بوټي او ډبرې په تیزۍ سره تیریدل سورلۍ رډ رډ وروکتل لرې د سړک په سر د ملي اردو عسکرو تالاشي کوله عمر موټروان ته وارخطا وویل:

استاده ځنګ ته ودریږه!

موټروان په پاسینۍ ښیښه کې برګ،برګ وروکتل

ولې؟ ته خو خوست ته تلې

عمر سړه ساه واخیسته.

بلې استاده! خوست ته تلم خو په لاره یو مهم شی رانه پاتې دي.

لدې سره موټر ځای په ځای ودرید عمر په تیزۍ دروازه خلاصه کړه بیک او چانټه یې غاړې ته واچول په لاندې راوتلې شیله وربښکته شو.

ډبرې او شګې ښوییدې عمر ګړندي ګامونه اخیستل په مخامخ غونډۍ وروخوت د غونډۍ په سر یې یوې او بلې خواته وکتل پاس د غره په سر خړې بوجۍ ولاړې وې،په پیره دار خانه کې ولاړ عسکر لاسونه ښورول د ودرېدو اشاره یې کوله عمر نورهم تېز شو له هاخوا ټکارۍ شو دوې درې مرمۍ د عمر ترڅنګ ولګیدې،عمرځای په ځای کښیناست مرمۍ راډیرې شوې عمر پړمخې پریووت په ورانه کې یې نرۍ درد حس

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړ،دی یوې راوتلې ډبرې ته وروښوييد بيګ او چانټه يې پورته پآتې شول بيرته يې لاس وراوږد کړ بيک او چانټه يې راواخيستل.

مرمۍ لکه د ږلۍ څاڅکي راوريدې عمر ددعا لاسونه پورته کړل.

خدايه! ته مې هدف ته ورسوه.

لويه ربه (ج)! ته راسره مل شه ارمان مې راپوره که...

لنډه شېبه ووته ،لدې سره مرمۍ لږ کمې شوې پورته يې وکتل حيران شو،لرې دوه عسکر را روان وو ده په تيزۍ بيګ او چانټه غاړې ته کړل مخامخ په راوتلو ډبرو کې يې منډه واخيسته عسکرو بيا ډزې پيل کړې پوچ او سپک يې ويل زوروري ناري يې وهلې.

ودريږه! چې له ځايه ونه خوځې

ژوندی دې نه پريږدو

عمر همداسې منډې وهلې لرې ولاړ پورته يې راوکتل عسکر دده په ځای ولاړ وو يوې او بلې خواته يې لاسونه خوځول لاندې شپلو ته يې د ټوپکو خولې نيولې وې.

چې لږه کراري شوه عمر بياله ځايه وخوځيد ښه شيبه مزل يې وکړ ،لاندې په لرې دښته کې څو خړ کورونه ولاړ ول عمر مخامخ کورونو ته ور روان وو په لنډه شيبه کې يې د يو کور لرګينه دروازه ورو ټکوله له دننه ښځينه غږ راغی.

څوک يې؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

عمر وستمېد خوله يې خبرو ته جوړه کړه

مورې تږی يم مسافر يم له غره نه عسکرو پسې رااخيستی يم لږ اوبه که راوړې.

دروازه نيمکښه شوه د سره تيکري پيڅکه تر دروازې راووته عمر شا وراړولې وه ښځينه غږ د عمر غوږونه بيا ولړزول.

وروره! مورږ کور کې ځاه نلرو،کور کې څوک نشته ميړه مې کار ته تللی دلته امنيت خراب دی لدې ځايه ولاړ شه مورږ ته غم مه جوړوه.

عمر سوړ اسويلی وکيښ ته به وايې د څو ورځو بې خوبه دی،لږ مخکې لاړ په مړاوو قدمو د بلې ګوښې کلا لويې دروازې ته ودريد.

عمر وړه نجلۍ راوغوښته د افغانيو پنځه ګون يې ورته ونيو.

وړې نجلۍ کورته منډه واخيسته نيغه په دروازه ننوته لږه شيبه وروسته د يوې پلاستيکي کوزړۍ او يو ښيښه يي ګيلاس سره د ده ترمخ ودريده.

عمر سلامته کوزړی په سر واړوله تږتر يې څوځايه لوند شو دسمال يې له جيبه راوويست په سينه يې راتېر کړ،په سپينو خامکو جوړه غاړه يې لمرته وځليده الحمد الله يې وويل کوزړۍ يې وړې نجلۍ ته ورکړه په تندي يې ښکل کړه خپله وريره يې نيغه سترګوته ودريده له ځايه پورته شو له جوماته د آذان غږ راته مخامخ لاړ شېبه وروسته يې په جومات کې ډډه ووهله.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(۲)

عمر د جومات د امام په ترپي راويښ شو په ځای کې راکښيناست ملا امام د سهار د لمانځه لپاره آذان وکړ بيرته راغی ده ته يې د سترګي مشې لپاره دواړه لاسونه ونيول عمر له ځايه پاڅيد ملا امام ته يې تيزنګه غيږه ورکړه ملا امام يې ترڅنګ کښيناست په مسکا يې وويل:

شپه دې څنګه وه؟

ساړه خو به دې نه وي شوي؟

عمر په پسته ږيره لاس راتير کړ.

نه! خدای(ج) دې اجرونه درکړي جومات ښه ګرم وو.

ملا امام پلټۍ ووهلې اووې پوښتل:

پوښتنه خو بده نده؟

دی موسکی شو

نه! مهرباني مولوي صاحب

ـ د کوم ځای يې؟

عمر لنډ ځواب ورکړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

د وردګو د سیدآباد

ـ چیرته روان یې له خیره؟

ـ خوست ته

ملا امام مسک شو

دوکانداري کوې که .....؟

عمر یې خبره ور پرې کړه

نه مولوي صاحب ! مدرسې ته ځم دیني درسونه وایم

د ملا امام تندی وغوړید او وې پوښتل:

ماشاالله قاري صاحب!

وار له واره یې بیا وپوښتل:

موټروان ته دې ویلي؟

عمر سوړ اسویلی وویست

نه څوک نه پیژنم دامې لومړی ځل دی دې سیمې ته راځم

ملا امام مبایل له جیبه راوویست

ته صبر! حشمت الله ته زنګ ووهم

له ځایه پاڅید د کړکۍ خواته لاړ مبایل یې غوږ ته ونیو له مقابل لوري کوم ځواب رانغی بیایې ور اوکې کړ ملا امام دا ځل سلام واچوه له مقابل لوري خپ راغی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

وعليکم والسلام

ملا امام غاړه تازه کړه

وبخښنه لکه چې ويده وې

حشمت وخندل

خدای مو وبخښنه امر کوه مولوي صاحب!

ملا امام وپوښتل

خوست ته ځې؟

حشمت وپوښتل

هو څنګه؟

ملا امام لیاړې تیرې کړې

د يو کس ځای پريږده

حشمت وخندید

بيا دې لکه چې هوا کړې

ملا امام يې خبره ونيوله په غوسه يې وويل:

نه ليونيه ! زه خو پرون راغلم يو ميلمه دی راسره چې هغه يوسې.

حشمت وخندل

سمه ده مولوي صيب ورته ووايه ځان تياروه لږ وروسته در وځم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ـ سمه ده خدای پامان

تلفن يې قطع کړ

ملا امام عمر ته وکتل

پاڅه قاري ګله !اودس تازه کړه چې موټر راځي

عمر هوار کړی توس او بالښت سره وپیچل.

(۳)

د غرمې لس بجې وې سراچه موټر په تیزۍ روان وو په پاخه پل تیر شو کوچنی بازار راورسید د ختینو دوکانونو ترمخ په لرګینو او پلاستیکي ټوکریو کې ډول ، ډول وچې او تازه میوې ایښې وې له شاتیني سیټ یوه بوډا ناره کړه:

استاده ګله ! د ګردې څیرۍ د بازار په آخر سر کې یو بریک ووهه.

موټروان د یو ختین هوټل ترمخ ودرید په پاسینۍ هنداره کې یې وکتل:

همدا ځای ښه دی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

بوډا دروازه خلاصه کړه

هو! بيخي برابر دی

بيا يې د موټر له ډالې پنډه ورواخيسته

درې سره رنګه د کلدارو سلګون نوټونه يې د موټروان په لمن کې ور واچول.

عمر شاوخوا وکتل پاس په غره کې دخيږيو او نښتر ونې باد يوې خواته رپولې وړی وو بيک ته يې لاس کړ بيګانی وچه ډوډۍ يې راوويسته غټه مړۍ يې وکړه.

موټر په تېزۍ حرکت وکړ مخامخ يې وکتل سترګې يې رډې راوختې د ګردې خيرۍ ولسوالۍ په مخ کې ولاړې تالاشی ته ګڼ موټر کتار ور روان ول ده غوښتل يوځل بيا له موټره ښکته شي خو شاوخوا په عسکرو پوښلې غونډۍ او لاندې ژور خوړ د تيښتې لاره ور باندې ورکه کړه کليمې او درودونه يې په ځان چف کړل په يوه شيبه کې يې موټر دبريتور عسکر ترمخ ودريد.

عمر لړزې اخيستی وو وارخطا ښکاريده که عسکرپوښتنه ترې کړې وای چې له کومه ځايه راغلې؟ ده ځواب نه درلود ځکه د راغلې سيمې نوم يې نه وو زده.

عسکر له موټر ګرد راوګرځيد کله چې ډالې ته ودرېد نو موټروان عمر ته خوله ورنږدې کړه.

ـ که عسکر وويل له کومه ځايه راغلې ؟ ورته ووايه د غلګی له سيمې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د عمر دمه یوځه جوړه شوه.

له شالخوا د عسکر پیکه غږ راغی

استاده ډگی (ډاله) خلاصه که!

موټروان په بیړه وربښکته شو

عسکر دډالي ټولي پندې په ځیر،ځیر وکتلې بیرته سورلۍ ته راوگرځید له هریو یې جلا جلا پوښتنه وکړه د مخې څوکۍ سره عمر ته ودرید تندی یې سره کش کړ او وې پوښتل:

هلکه له کوم ځایه راغلې؟

عمر لنډ ځواب ورکړ

له غلگۍ

ـ تذکره لرې

ده په جیبونو لاس ننه ویست واخطا شو لیاړې یې بندې شوې

نه ولا! کور رانه پاتې ده

د عسکر تندی تریو شو

د کوم ځای یې؟

لهجه خو دې بدله ده

عمر مړاوي وروکتل

د وردگو

(c) ketabton.com: The Digital Library

عسکر وخندید

ښه! يې د وردګو او راغلې له غلګۍ نه

عجبه ده

دروازه يې خلاصه کړه ده ته يې د ښکته کيدو اشاره وکړه

عمر زيړ زبيښلی د عسکر ترمخ ودريد

عسکر يې پوره تالاشي واخيسته جيبونه يې څو وارې وکتل

بيا يې لنډې پوښتنې پيل کړې

څه کار کوې؟

عمر وويل:

پوهنتون وايم

ـ چيرته؟

ـ په خوست کې

عسکر لاس ور وړاندې کړ

کارټ لرې؟

عمر ژر جيب ته لاس کړ کوچينی کارټ يې عسکر ته ونيو

ها دادی

عسکر کارټ مخ او څټ واړوه وې پوښتل

(c) ketabton.com: The Digital Library

نوم دې څه دی؟

- عمر

- ولد؟

عبدالرحيم

کارټ يې بيرته ورکړ او وې پوښتل:

غلګۍ کې دې څه کول؟

عمر په تندي لاس راتير کړ

هلته مې خپلوان دي د مړي د جنازې مراسمو ته ورغلی وم

عسکر وخندل

ولې بې له تا نور څوک نه وو چې جنازې ته ورغلي وی؟

عمر سوړ اسويلی وويست

نه ! پلار مې مړ دی ، ورونه مې مساپر دي اوس يوازې زه د کور سرپرست يم

عسکر په اوږه وار ورکړ

سمه ده! درځه ولاړ شه

(c) ketabton.com: The Digital Library

(۴)

مازدیگر وو د لمر سترگه په مخامخ غره راځوړنده وه موټر په یوه تنگه کوڅه ننووت غالمغال وو موټر د یوې چوترې لاندې ودرید موټروان عمر ته وکتل په خندا یې وویل:

دا یې خوست!

بیا یې وپوښتل

دلته څوک لرې؟

عمر شاوخوا وکتل ډول ډول موټر په لوی سرای کې ولاړ وو موسک شو موټروان ته یې مخ ور واړوه

هو استاده گله ! دلته پوهنتون کې مې د اکا زوی دی هغه ته ورځم

موټروان د خدای پامانی په ډول لاس ورته ونیو

ښه ډیر ښه ! درځه چې ناوخته کیږي

عمر بیک او چانته غاړې ته واچول لوی سړک ته وه ووت ګڼه ګوڼه ډیره وه مخامخ لاړ د تره زوی ته یې زنګ وکړ هغه د کوټې آدرس ورکړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

عمر خوشاله وو خوست کې بلد وو څو وارې دلته راغلی وو د اکا د زوی کوټه یې آسانه پیدا کړه د یو دنګ ټاور تر مخ څو شیبې تم شو شیبه وروسته یې د اکا زوی ته غیږه ورکړه دواړه پاس وختل په تنګو زینو کې څو ځایه د اکازوی له شناخته ملګرو سره ودرید.

په دریم پوړ کې یې د اکازوی د یوې کوټې په وره کې کیلي ننه ویسته دواړه مخامخ بالښت ته وغځیدل.

د اکا زوی یې چې الهام نومیده چایجوش ور واخیسته او له کوټې ووت عمر شاوخوا سترګې وغړولې په تاخچه کې ایښې کتابونه او چپتر یې تر نظر تیر کړل یو کتاب یې ورواخیست مخ او څټ یې واړوه خوند یې ورکړ پرې لیکل شوي وو.

فکري پوهنه!

لیکوال: عبدالهادي مجاهد!

څو پاڼې یې واړولې کتاب خوندور وو الهام له چایجوش سره راننوت ویې خندل

ښه عمر ګله ! غورې وکه څه حال وو کلي کور کې؟

عمر کتاب پخپل ځای کیښود

(c) ketabton.com: The Digital Library

کراري وه یاره نوي څه نه وو ټول خپلوان جوړ تیار وو

الهام خوشاله وو ډیر وخت کور ته نه وو تللی خوله یې له خوشالۍ نه راټولیده په مسکا یې وویل:

په لارو څه کیسې وې پازاب شوی خو به نه وې؟

عمر سوړ اسویلی وویست

د لارو خبره مه کوه لکه په پل صراط داسې راتیر شوم

د الهام تندی ګونځې شو

ولې؟

عمر ترخه مسکا وکړه

ستړو کنډو ته نارسیده یې دومره منډې راباندې وکړې چې مه یې کوه پوښتنه

الهام یې ګړندی ترخنګ کښیناست ته به وایې د کلونو مسافر کیسه اوري.

ښه ! پوره کیسه یې وکه

عمر مکمله کیسه ورته تیره کړه د الهام خوله له حیرانۍ وازه پاتې وه سر یې په منفي ښه وخوځوه سپکې سپورې یې وکړې بیرته له ځایه پاڅید چایجوش ته یې چای ور واچوه

یو ناڅاپه یې وپوښتل:

ولې؟ کارت ، تذکره دې نه وو راوړي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

عمر وخندید د پوهنتون کارټ یې له جیبه راوویست

ستا دا جوړ کړي کارټ کار وکړ کنه د انګورو په تول کې تللی وم.

دواړو په زوره وخندل.

(۵)

سهار وختې عمر او الهام د میرانشاه په اډه کې ولاړ ول یو غټ پکول والاموټړوان موټر رامخته کړ الهام له مخامخ دوکانه څو بیسکیټ او انرژۍ راواخیستې او د عمر په بیک کې یې واچولې ده او الهام خدای پاماني سره وکړه په یوه شیبه کې موټر له اډې وه ووت تر یوه ځایه په تنګو کوڅو کې لاړ بیا یوه پراخه پاخه سړک ته وه ووت عمر شاوخوا

(c) ketabton.com: The Digital Library

وکتل لوړې ونې او شنه پټي په تيزی تيريدل موټروان ټيپ ته فلش وردننه کړ د موټر ټوله فضا خوستی سندرو او ساز ونيوه ده ګوشکی له جيبه راوويستې غوږونه يې د تلاوت سپيڅلي غږ ولړزول.

موټر په تيزئ روان وو کلي او کورونه ورو ورو کميدل د سړک ترڅنګ هرځای د سيل اوبو راوړې لويې ډبرې نيغې ولاړې وې.

عمر مبايل له جيبه راوويست د کوچيانو له رواني رمې يې څو انځورونه وويستل له څه کم يو يونيم ساعت مزل وروسته موټر د باډر په دروازه ورننووت موټروان د سړک په سر ايښې غرفې ته کوچينی کتابچه ورکړه ولاړ عسکر سپکه تالاشي واخيسته.

موټروان د اوبو ډک بوتل عمر ته ونيو

ونيسه اوبه!

ده د اوبو بوتل ورواخيست

بوتل يې په سر واړوه تندی يې وغوړيد اوبه يخې وې د خوست هوا لا هم ګرمه وه بوتل يې بيرته موټروان ته ورکړ موټروان ده ته حيران وکتل او وې پوښتل:

چيرته ځې ځوانه؟

عمر له ښي غوږ ګوشکي خطا کړه

- ميرانشاه ته!

هلته دې خپلوان دي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

هو د ماما کور مې هلته دی.

موټروان د هو په بڼه سر وخوځوه.

-ټیک ده

هلته بلد یې کنه؟

عمر مړاوي وروکتل

هو! پخوا موږ هم هلته اوسیدو

موټروان ځنګ ته ودرید موټر وښورید دی بیرته ژر موټر ته راوخوت وستمید د چا له پوښتنې پرته یې وویل:

د موټر د ټایرو هوا مې وکتله ماویل پنچر نشی

کوچینی ماشوم وچونګید د شا لخوا ډډ نارینه غږ راغی.

استاده ! که دوکان مخې ته راغی یو څو بسکیټ راواخله چې ماشوم مو وږی دی

موټروان په پاس هنداره کې ور وکتل

سیی ده حاجي ګله!

(c) ketabton.com: The Digital Library

(۶)

قضا مازدیګر وو عمر په تنګه شیله کې ګرندی روان وو مبایل یې له جیبه راوویست تندی یې ګونځې شو د افغانستان سیمکارت انتن نه ورکاوه بیرته یې په جیب ننه ویست پورته یې وکتل د ډرون الوتکې خپ غږ وارخطا کړ غوږ یې ونیو د الوتکې غږ د شمال لور ته وو یو ځای یې د اوبو شنهاری تر غوږ شو تنګې شیلې ته ور وګرځید رڼې اوبه په تور کمره کې لاندې رالویدې بیک ،چانټه او څادر یې په کوچیني بوټي کېښودل لستوڼي یې بډ وهل ژر ژر یې اودس تازه کړ غوږ یې ونیو لرې د یو موټر غرا خته خوشاله شو په شګلن خوړ کې ډاټسن ډوله موټر دده په لور را روان وو ده یې مخې ته ورمنډه کړه موټر ځای په ځای ودرید درې وارخطا کسان ترې راښکته شول عمر ته یې حیران حیران کتل عمر لاس ورکړ ځان یې وروپیژاند د ولاړو کسانو له منځه یو غږ کړل.

ځوانه! موټر ته خیره نورې کیسې به هلته وکړو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دی د شا سیټ ته وخوت

موټر حرکت وکړ لاره ډیره خرابه وه د مخي له سیټ نوراني څوان مخ راواړوه خوله یې له خندا نه راټولیده په خوږه مسکا یې عمر ته وویل:

پخیر راغلې قاري صاحب مبارکه!

سفر پخیر وو؟

ده په ګڼه ږیره لاس راتیر کړ

- الحمدالله بیخي ښه وو

ناست کس وموسید

پازاب شوی خو به حتماً وې ، لارې ډیرې خرابې دي ملګري په سختۍ رارسیږي

عمر لنډه مسکا وکړه

نه ان شاالله کوم لوی مشکل نه وو ډیر ښه راورسیدم

ناست کس ته بنډار خوند ورکړ پوښتنې یې را کتار کړې.

له کابله راغلې؟

- نه سیده له وردګو راغلم

- څو ساعته لاره ده؟

عمر اوږده ساه وویسته

(c) ketabton.com: The Digital Library

شپې اوه ساعته کیږي خو ما د لارې د خرابوالي له وجې یوه شپه پکتیا کې وکړه.

ناست کس په اوږده ږیره لاس راتیر کړ

جزاک الله ! متعال رب (ج) دې دا تکلیفونه درته قبول کړي.

کږږ شو موټر ناڅاپه بریک ونیو ګیډرې د موټر تر مخ تیزه منډه واخیسته مخامخ په کوچنیو بوټو کې پناه شوه.

موټر کابو نیم سات مزل وکړ باالاخره تیاره ماښآم مرکز ته ورسید ، د مرکز درې ځلور کوټې په لرې فاصلو سره ولاړې وې موټر د یوې ګوښې کوټې تر مخ ودرید.

له شاتینی څوکی یو کس عمر مخامخ کوټې ته ورووست ده ور پرانیست درې ځلور کسه ناست ول له کوټې لکه د عطرو بوی جګیده عمر سلام واچوه ناستو ځوانانو ځای ورته پریښود ده یو بالښت ته ډډه ووهله د کوټې په بر کونج کې یو ځوان په لمانځه ولاړ وو ټول لکه د مني پاڼه رپیده سجده یې دومره اوږده کړه تا به ویل ساه یې وخته یو تنکی ځوان ترموز او ګیلاس راوړل ده ته یې ګیلاس له چایو ډک کړ ټولو ځانونه ورو پیژندل.

د عمر تر څنګ ناست تنکی ځوان حذیفه نومیده دی د لوګر وو ورپسی بل کس طلحه وو ده خپله سیمه شاجوی یاده کړه ، شاجوی د غزني او کلات ترمنځ سیمه ده په لمانځه ولاړ کس د کابل د موسهی وو ټول خوشاله ول چې یو بل ملګری یې را زیات شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(۷)

هوا خړه وه په لوړو غرو وریځې راځوړندې وې د باران د کیدو امکان زیات وو د مرکز قومندان موټر ته وخوت ورسره بل موټر کې استشهادی مجاهدین په وسلو سمبال سپاره شول عمر خوښ وو په دا یوه اونۍ کې یې نوي تکتیکونه زده کړي وو د مرکز له ډیرو مجاهدینو سره اشنا شوی وو څنګ ته ناست حذیفه یی د لرګي تسبې دده له لاسه کش کړې په خندا یی وویل:

ته راکه څومره ښایسته تسبی دی پیدا کړي

عمر وخندید

دا می د مور دلاس نښه ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

حذیفه تسبی په لاسونو کی واړولی بیرته یی ده ته ونیوی

هه! واخله

عمر مسک شو

ـ واخله ستا دی وي

حذیفه یی لاس بیرته ټیله کړ

نه یاره! که دی بل چا د لاس نښه وای بیا می نه درپریښودی

دواړو په زوره وخندل.

موټر په سختو پیچومو د تمرین ځای ته ورسید چوپه چوپتیا وه د ټولو ناستو فدایانو خولی په اذکارو بوختی وی په مخامخ غونډۍ پرونۍ ولاړې نښې همغسی سورۍ سورۍ ولاړې وې.

فدایانو د تمرین لپاره ځانونه تیار کړل د قومندان له یو غږ سره ټول کتار ودریدل د الله اکبر نارې په ټوله شیله کی انګازه وکړه ټول مخته او شاته ولاړل ټکان شول له مخامخ ولاړو نښو او غونډۍ مړې دوړی پورته شوی د فقیرمحمد درویش په غږ له جذبو ډکو ترانو ټوله دره په سر اخیستی وه د فدایانو له بدنه مړې خولې روانی وی مجاهدینو تر مازدیګره تمرینونه وکړل.

هره ورځ تمرین او د غرمې لخوا د لمانځه او ډوډۍ لپاره دوه ساعته دمه د هری ورځی کار وو عمراو ورسره ملګری لکه اوسپنیز سپرینګ داسی

(c) ketabton.com: The Digital Library

چست او چالاک شول دلته ټوله مهربانی له متعال رب (ج) سره مینه او خواخوږي راټوکیدلې وه ټول ملګری لکه یو تن او وجود داسی وو له یو بل سره مینه یی له ورونیو هم لوړه وه یوه ورځ د تمرین په مهال د عمر پښه لږ خوږ شوه پدې ورځ موټر هم نه وو عمر ډیر پاذاب وو څو چی موټر رارسیده ملګرو یی په اوږو تر مرکزه یووړ یانې ددوی ټول کړه وړه لکه د ورونیو داسی وو.

سهار وختي به د لمانځه لپاره چی کله جومات ته لاړل بیا به نو د چایو تر وخته د قرآنکریم ژباړی او تفسیر ته ناست ول له ټول مرکزه د عطرو غوندی بوی جګیده.

شپی او ورځی تیریدی د عمر د کور او کلی یادونه نور له مغزو مړاوي کیدل نور یې ټول فکر او سوچ تمرین ، عبادت او د الله (ج) سره کړیو وعدو ته وو رنګ یی ورځ په ورځ تازه کیده مخ یی لکه کورکمن تک ژیړ اوښتی وو د شپی به یی خواږه ،خواږه خوبونه لیدل کله په ګلانو کی ناست او کله هم د رڼو اوبو او سپینو جامو واله ښایسته پیغلو سره ناست.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نیمه شپه وه عمر په اړخ واوښت غوږ یې ونیو د نرۍ ژړا غږ جګیده سر یې راپورته کړ حذیفه په بستره کې ناست وو وړې ، وړې سلګۍ یې کولې سر یې په زنګنو ایښی وو عمر له ځایه پاڅید د اوبو ترموز ته وروګرځید ډک ګیلاس یې په سر واړوه وروسته حیران د حذیفه سرته ودرید حذیفه سر راپورته کړ دده په لیدو یې سترګې پاکې کړې عمر یې ترڅنګ کښیناست په اوږه یې لاس ورکیښود په خواشینی غږ یې وویل:

- ښه یې؟

حذیفه د هو په ښه سر وخوځوه

عمرهغه ځان ته رانږدې کړ

نو څه شوي وروږجانه؟

حذیفه بیا ژړا ونیو ښه ډیر یې وژړل وروسته یې وویل:

خوب مې لید!

عمر یې اوښکې ورپاکې کړې

خیر ده ځان کنټرول که

د حذیفه سر یې په خپل ټټر پورې کلک ونیو دواړو تر ډیره یو بل جوخت نیولې وو عمر هم خفه وو د حذیفه نن وروستی شپه وه سبا خپل منزل ته روانیده د عمر له څه ویلو پرته حذیفه شونډې پرانیستې

(c) ketabton.com: The Digital Library

عجبه خوب وو لالا!

عمر لنډه مسکا وکړه

خدای (ج) دې يې د خير کوي مه وارخطا کيږه

حذيفه مسک شو سپين غاښونه يې د سپوږمۍ رڼا ته وبريښيدل

نه وروره ! د وارخطايی خوب نه وو د خوشالۍ خوب وو بيا يې يو دم وويل:

ښه زړه مې پرې يخ کړ

عمر وخنديد حذيفه ته يې په اوږه وار ورکړ

ووايه کنه ياره زما د هم ورته سودا کړه

حذيفه ګلابي شونډې سره وروستې.

خوب مې ليد ، خوب مې ليد چې يوه لويه دښته وي له کړکۍ يې پاس آسمان ته وکتل سپوږمۍ هم فکر کوم د څوارلسم وه شاو خوا مې ښه له ورايه ليدل هر څه مې صحي کولی شو ويې خندل او زياته يې کړه.

په يو لوی هډور آس سپور وم شاوخوا مې سرو جامو واله لښکرې تاوې وي ټوله ساحه يې محاصره کړې وې د وتو لاره نه وي زه هم په منځ کې ايسارګرځم را ګرځم دوی رانږدې کيدی نشي کله چې په ما حمله راوړي زه توره راوباسم يو کتار ټول يوې خواته ړنګ کړم ددوی بريدونه زيات شي پورته وګورم له آسمانه يوه سپينه لمبه راشي ټوله ډله لکه اور ته چې خاشاک ورواچوې لواړه تيره کړي همدې وخت کې راويښ شوم سترې وم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژړا راغله وارخطا وم دا زما وروستۍ شپه او دا خوب خدایزده مانا یې څه وي ؟

عمر کلکه غیږه ورکړه وخندید

مه وارخطا کیږه ، په دښمن دې بریالی کیږې ان شاالله خپل مقصد ته به رسیږی زه باور دربانديې لرم.

حذیفه فاتحانه مسکا وکړه ، له ځایه پاڅید په پاس تاخچه کې ایښی قرآنکریم یې راواخیست څو ځل یې ښکل کړ په سینه پورې یې ټینګ ونیو سترګې یې د آسمان په لور ونیوې په سلګو کې یی دعا وکړه.

یا پاکه ربه(ج)!

ستا له عاجز بنده سره مل شې!

دا په ګناهونو لړلی بنده دې یوازې مه پریږده.

یوازینۍ هیله او ارمان چی ستا د دین خدمت او تاته رسیدل دي په پوره کیدو کې یې مرسته ورسره وکړه...

حذیفه اوږده دعا وکړه عمر هم دواړه لاسونه لپه کړي وو یوازې آمین یې له خولې راووت او د حذیفه له ژړا سره به دده هم په لیمو اوښکې را ورغړیدې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(۹)

د سهارني لمر ژيړې وړانګې په لوړو غرونو را پرتې وې هوا دومره صافه وه چې د لوړ غره په سر دې وران څلی ښه پوره ليدلی شواى په مرکز کې چوپه چوپتيا وه عمر د ننښتر ونې لاندې ولاړ وو په مرکز کې څه زيات شوى نه وو يواځې د راوتلی تنګی شيلی په خوله کې مازدا ډوله موټر نوى ورښکاره.

شو شور ماشور شو عمر وروکتل د مرکز د دويمی کوټې نه ډله خلک راووتل څوتنه د مرکز ملګرى يی وپيژندل دوه درى کسان نوي ورښکاره

(c) ketabton.com: The Digital Library

شول قوماندان یی ترمخ ګړندی روان وو مازدا ډوله موټر ته ودریدل عمر نږدی ورغی نویو راغلو میلمنو ته یی لاس ورکړ نویو کسانو بیګونه غاړو ته اچولی وو لویی پروفیشنل کیمری ورسره وی رنګون یی تازه وو داسی مالومیده لکه له کوم ښاره چی راغلی وی عمر حیران وو ځوکسانو په شاوخوا ونو کی سپین بیرغونه راځوړندول ځینو په ولاړو لرګیو تابلوګانی ټینګولی داسی ترتیبات نیول کیدل تابه ویل د کوم لوی جشن ورځ را روانه ده د مرکز د کوټو تر مخ کتار ولاړ بیرغونه باد یوی خواته رپول.

مخامخ یی وکتل حذیفه له ختین حمامه را وه ووت داسی سپین بریښیده تابه ویل په کلونو یی لمر په سترګو ندی لیدلی سپینی جامی یی په تن وی ته وا د واده ورځ یی ده ټولو ولاړو کسانو خوشاله وروکتل حذیفه را وګرځید سلام یی واچوه ولاړو کسانو ټینګی غیږ‌ی ورکړی د عطرو بوی یی په سپږمو داسی خوږ لګیده لکه د پسرلنی موسم د تازه غوړیدلو ګلانو کومه لویه دښته کی چی روان وې حذیفه عمر له لاسه ونیو په خندا یی وویل:

راشه لږ کار می درسره ده!

دواړه د مرکز د کوټو شاته د روانو اوبو د لښتی تر څنګ په یوه لویه ډبره کښیناستل عمر په حیرانی حذیفه ته کتل تر اوسه یی په دومره تازه او ښایسته څیره کی نه وو لیدلی هیڅ یی په دیدن نه مړیده دواړو په ځیر یو بل ته کتل هیڅ یی نه ویل په وروستیو کی حذیفه چوپتیا ماته کړه او په مسکا یی وپوښتل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښنګه په ځير راته ګورې؟

عمر يی لاس په لاس کی ونيو

پوهيږې! درويشت کاله مې عمردی تراوسه مې دومره ژور چاته نه وو کتلي خدايزده نن دې ښنګه په ديدن نه مړيږم.

حذيفه وخنديد د ټوکو په ډول يې وويل:

خير ده له نن وروسته به مې ارمان وکړې

د عمر تندی ګونځې شو تابه ويل د دنيا تر ټولو بد خبر يې واوريد سوړ اسويلی يې وويست سر يې د افسوس په ښه وښوروه او زياته يې کړه.

هو ولا! ستا جدايي به راته دومره سخته تمامه شي لکه په عمري بند محکوم بندي ته .

بيا يې د ډاډ لپاره د حذيفه په اوږه لاس ورکيښود.

خو خوشاله ديته يم چې خپل هدف ته رسيږې او له رحيم ذات سره کړې وعده دې پوره کيږي خو ځان ته وارخطا يم.

حذيفه حيران وروکتل

ولې؟

خدای مه کړه

عمر مړاوې سترګې ور واړولې د خواست په ژبه يې وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

دعا وکړه چې زه هم یوه ورځ ستا غوندې جامې واغوندم او نوبت مې را ورسیږی.

حذیفه په اوږه وار ورکړ خندا یې وکړه

خدای (ج) دې درسره وکړي خو دلته نوبت نشته خبره ستا په چالاکۍ او د تکتیکونو په ژر زده والي کې ده هرڅومره چې ژر تکتیک زده کړې او قوماندان ځای درته مناسب وبولي هماغه ورځ دې نوبت دی.

دواړو فاتحانه مسکا وکړه

د کوټې له شا طلحه دواړو ته زوروره ناره وکړه دواړو ته یې د ورتګ اشاره وکړه.

- راځئ ملګري تیار دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(۱۰)

د مرکز ملګري کتار ولاړ وو ټولو په تنديو په کليمه پوښل شوې سپينې جنډې تړلې وې مازدا ډوله موټر د مرکز د کوټو ترمخ ولاړ وو مخه يې ښکته خواته وه نويو راغلو کسانو غټې کيمرې په درې پايېز چوکاټ بندولې د برې کوټې په بام په لوډسپيکر کې په لوړ غږ ترانه چالانه وه قوماندان خوشاله وو هر ملګري ته يې په خوشالۍ کتل ماته يې د ورتګ اشاره وکړه ورغلم او د طلحه څنګ ته نيغ ودريدم.

قوماندان خپل موټر ته وروګرځيد يوه غيږ ګلان يې راواخيستل ما ورمنډه کړه نيمايي يې ماته راکړل په ملګرو د ويشلو اشاره يې راته وکړه له ښي لوري مې پيل وکړ هر ولاړ ملګري ته مې دوه ، دوه ګلان ورکړل سړا شوه پورته مې وکتل ډرون ډوله کيمره مې په سر ولاړه وه لرې ولاړ کس ډرون کيمرې ته غټ ريموټ نيولی وو يو خوا بل خوا يې خوځوه کيمره به کله لوړه شوه په پورته ولاړو غونډيو به را وګرځيده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

قومندان مخامخ اشاره وکړه حذیفه د ولاړو موټرو له منځه را وه ووت نظامي جامې یې په تن وې خوله یې له خندا نه ورتولیده کتار ملګرو ته ور وګرځید کیمرې والا وو یوې او بلې خواته منډې وهلې تا به ویل کوم لوی پاچا سیمې ته راغلی دی دم په دم یې انځورونه او فلمونه ترې اخیستل هر ملګري حذیفه ته ټینګه غیږه ورکوله او ګلان یې غاړې ته وراچول.

حذیفه ماته ودرید ټینګه غاړه مې ورکړه یو بل مو ترډیره په غیږ کې نیولي وو د خوشالۍ او خدای پامانۍ اوښکې مو ګډې په سترګو را روانې وې دی مې هیڅ له غیږې جلا کولی نشو او ده هم زما غاړه ټینګه نیولې وه یو ناڅاپه مې د الله اکبر زوروره ناره له خولې ووته ولاړو ملګرو راسره بدرګه کړه او په شیله کې یې ځو پرلپسې انګازې خورې شوې حذیفه مې ولي کلک ونیول سترګې یې راسره وجنګولې او یوازې یې دومره له خولې ووتل

حق دې راته وبخښه!

زما اوښکې نه تم کیدې په دا درویشت کلونو کې مې دومره ژور نه وو ژړلي یو دم مسک شوم د هغه په ولیو مې زور راووست.

ځه ! الله دې مل شه خپل ایماني هدف ته پخیر ورسیږې

په لاوډسپیکر کې چالانې ترانې بیا بیل خوند درلود

- ساتو یې په سرو وینو دا د باتورانو کور

(c) ketabton.com: The Digital Library

- دا د شهیدانو کور ، دا د شهیدانو کور....

حذیفه د وروستي کس قومندان مخ ته ودرېد قومندان په غیږ کې کلک ونیو په تندي یې داسې ټینګ ښکل کړ تا به ویل د کلونو مسافر زوی د خوږې مور مخ ته ولاړ دی ګلان یې غاړې ته ور واچول تر اوږو یې کلک ونیو په خندا یې وویل:

- ځه ورځه په مخه دې ښه ! خپل هدف ته پخیر ورسیږې

- ستا مظلوم اولس به ستا قربانۍ هیڅ کله هیرې نکړي

- موږ خوشاله یو چې ستا غوندې ځوانان لرو ددې هیواد او د شهیدانو ارمانونه ستاسو پورې تړلي دي...

له اوږدو خبرو وروسته حذیفه مازدا ډوله موټر ته ور وخوت کیمرې والا تر موټر ګرد راچاپیر شول ډرون کیمره هم د ولاړو خلکو په سر ودریده حذیفه موټر ته حرکت ورکړ او د خدای پامانۍ په ډول یې دواړه لاسونه پورته کړل ولاړو کسانو هم یوپه بل پسې لاسونه وخوځول سیمه یو ځل بیا د الله اکبر زورورو نارو په سر واخیسته.

(۱۱)

(c) ketabton.com: The Digital Library

درې ورځې ووتې حذیفه مې هیڅ له سترګو نه ووت یوه غرمه د قوماندان کوټې ته ورغلم موږ ملګرو ته د انټرنیټ او مبایل کارولو اجازه نه وه قومندان په کوټه کې تلویزیون او انټرنیت درلود دی خوشاله وو خوله یې له خندا نه راټولیده په خبرونو کې یې د خوست په کمپاین د برید خبر ونیو خبریال وویل چې ځانمرګي بریدګر د امریکایي ځواکونو ډله موټران په نښه کړي او زیات تلفات یې ور اړولي دي.

د اسلامي امارت ویاند یې پړه په غاړه اخیستې وه او بریدګر یې د حذیفه په نوم د لوګر د سیمې یاد کړ او تر پنځوسو ډیرو امریکایي ځواکونو د وژلو ادعا یې کړې وه د حذیفه د نوم په اوریدو مې له خوشالۍ اوښکې په اننګو راغلې او له خولې مې د تقبله الله کلمه ووته.

قومندان مبایل زما مخ ته ونیو

ته وګوره یاره ! ټول فسبوک د حذیفه مجاهد انځورونو ښکلی کړی دی

مبایل مې ترینه واخیست د حذیفه هر ملګري او خپلوان دده کارنامې او یادونه بیان کړي وو او دده د شهادت مبارکیانې په هر لور خپرې وې چا یې له څنګه د زمري انځور ایښی وو چا هم په سپین بیرغ پوښلی وو.

مبایل مې قومندان ته بیرته ورکړ هغه له جیبه کوچنۍ کتابچه راوویسته شمیره یې ترینه ونیوله غاړه یې تازه کړه له هغې خوا ډډ نارینه غږ راغی.

- هلو سلام علیکم

قومندان غاړه تازه کړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

وعلیکم والسلام ورحمت الله

حاجي مینداد صیب ښه یې

کور دې خیرتي ده

مقابل لوري غوږ ونیو او وې پوښتل:

څوک یې وروره؟

قوماندان په رنګړی ږیره لاس را تیر کړ

حاجي صاحب ما له میرانشاه زنګ وهلی د حذیفه ملګری یم.

د مبایل اړیکه یو دم پرې شوه قومندان له ځایه پاڅید فکر کوم انتن کمزوری وو مبایل یې بیا ور اوکې کړ له هغه خوا بیا نارینه غږ راغی دا ځل غږ یو څه صاف وو بیا یې سلام واچوه قومندان غاړه تازه کړه.

وعلیکم والسلام

ښه یې حاجي صاحب!

د هغه له پوښتنې مخکې یې وویل :

زه د حذیفه ملګری یم له میرانشاه مې زنګ درته کړی

د مقابل لوري غږ ګډوډ شو لکه له خبرو چې ولویږی بیا یې غاړه تازه کړه او زیاته یې کړه

ښه ډیر ښه! حذیفه به کله کله پدې شمیره زنګ راکوه د بوډا ژړا زور ونیو په ژړا کې یې وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه خو شهید شو!

قومندان یوه شیبه بې ځوابه شو لکه له خبرو چې ولویږی بیا یې بندې خبرې وکړې.

هو حاجي صاحب ! د زوی شهادت دې مبارک شه

د ډاډ لپاره یې څو توري ولټول او زیاته یې کړه:

هغه ډیر غیرتي او په اسلام مین ځوان وو او خپل سپیڅلي هدف ته د متعال رب (ج) په مرسته ورسید موږ ټول ملګري د هغه په صداقت ، ایمانداری او ټینګ ایمان ګواهي ورکوو...

قومندان اوږدې خبرې وکړې مقابل لوري یواځې غوږ نیولی وو اف یې له خولې نه راووت یواځې د سلګیو غږ یې صاف اوریدل کیده

په مبایل کې ښځینه غږ راغی

- څوک دی؟

د بوډا خبرې ورسره ګډې شوې ښځینه غږ ورک شو

د قوماندان له خبرو وروسته د حذیفه پلار غاړه تازه کړه خپله غریبي او د زوی سره مینه یې یاده کړه د هغه د ټینګ ایمان په زړه پورې کیسې یې وکړې په وروستیو کې یې وویل چې د حذیفه مور درسره دوې خبرې کوي.

قومندان ځان ټینګ کړ د حذیفه زړې مورکی خبرو ته ځان جوړ کړ خو ژړا خبرو ته پرینښوده ښه پریمانه یې وژړل قومندان هم څادر سترګو ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

ونيو تر پنځو دقيقو زما په شمول د هيچا له خولې اف نه ووت په مبايل او زموږ کوټه کې يوازې د ژړا او سلګيو غږ پورته کيده.

له اوږدې ژړا وروسته د حذيفه مور په خبرو راغله او قومندان ته يې په خپ غږ وويل:

خير يوسې زوی جانه ! زما د زړه ټوټه حذيفه له تاسو ډير خوشاله وو هر وخت به يې چې زنګ را وکړ د ملګرو او قومندان په صفت نه مړيده زما له زوی سره مو ډير تکليفونه ايستلې وو خدای(ج) مو هغه دنيا سمه کړه.

د حذيفه مور ډيرې دعاوې وکړې قومندان هم د زړه تسلي ورکړه او د هر رنګه مرستې ډاډ يې ورکړ.

(۱۲)

شپې او ورځې تيريدې مرکز ته هره ورځ نوي ملګري راتلل زموږ شمير هم ورځ په ورځ زياتيده ماهم ډير څه زده کړي وو د موټر چلول ، د نقشې

(c) ketabton.com: The Digital Library

له مخې په ښارونو کې بلدتیا او ډول ، ډول نور هغه کارونه وو چې د تمرین تر څنګ موږ ته را زده کېدل.

یوه ورځ قومندان راغی زه او څلور نور ملګري یې له ډلې جلا کړو راته یې وویل چې تاسو به نور ځانګړی تمرین کوئ!

موږ د خپل تمرین تر څنګ نوو راغلو مجاهدینو ته هم تمرینات ورکول او هغه لارې چارې چې مو زده کړې وې هغوی ته ورښودلې او ددې ترڅنګ مو د اسلحې کارونه او د موټر ور زده کول هم زموږ په غاړه وو.

موږ کابو دوې میاشتې پرلپسې تمرین وکړ زموږ په تمریناتو کې د نویو لوکسو موټرو زده کړه لکه فرونر هایلوکس او...همدارنګه د کابل ښار په مختلفو برخو کې د نقشې له رویه بلدتیا او همدارنګه د پښتو ترڅنګ د پآرسي او انګریزي ژبو زده کړه هم شامل وو.

قومندان هم څو ورځې نه وو کور ته په چوټۍ تللی وو قومندان اصلا د خوست وو کور یې په موسی خیلو ولسوالی کې وو خو دلته میرانشاه کې له وړوکوالي را لوی شوی وو کله کله به د کورنۍ د لیدو لپاره چې ډیر وخت کیده خوست ته کډه شوې وه تلو.

یوه ورځ سهار راغی خوشاله وو زما ترڅنګ کښیناست لکه کومه خبره چې راته لري ، هماغسې وه د کابل ښار نقشه یې راوویسته زما مخ ته یې وغوړوله مهم ځایونه په سرو کرښو رنګ شوي وو د دارالامان پوښتنه یې وکړه ما د لوګر په سړک ګوته یووړه د کابل په چهار اسیاب ولسوالۍ لنډ وروګرځیدم د دارالامان په دوراهي مې ګوته ودروله.

(c) ketabton.com: The Digital Library

قومندان خوږه مسکا وکړه په اوږه یې وار راکړ.

- ډیر وران یې!

ما وخندل

- قومندان صاحب اوس خو مې نږدې نیم کال پوره کیږي

قومندان په ځیر راته وکتل او وې وپوښتل

ښه ډیر ښه! د کابل ریاست چیرته دی؟

ما ژر د پښتونستان واټ ته اشاره وکړه پورته ورغلم د کابل په ریاست مې ګوته کیښوده

قومندان په اوږه وار راکړ

- ماشاءالله ما خو دومره نه ګڼله

ما له چایو غوړپ وکړ او ومې پوښتل

آمرصاحب څه نوې غوړې نشته؟(قومندان ته مو آمرصاحب ویل)

قومندان نقشه ټوله کړه اوږد وغزید

- نه ولا څه شی خو نشته

یو دم پخپل ځای کې نیغ راکښیناست لکه کوم نوی زیری چی راته لري مخامخ یې راته وکتل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

- خو دې ورځو کې شايد کابل کې يوه لويه غونډه جوړه شي امريکايان او نور بهرنی قومندانان له يو بل سره جلسه لري شايد تاسو څلور ملګري ورولیږو.

په ورانه يې وار راکړ

- دا ځل ځان تياروه

ما وخندل ،ده پيکه وويل:

خو! چاته مه وايه ځکه خبره محرمه ده تر اوسه مې چاته ندي ويلي ته لومړنی څوک وې.

(۱۳)

(c) ketabton.com: The Digital Library

سهار وختي وو چې قومندان زموږ څلورو ملګرو د کوټې ور را وټکوه ورپاڅیدم قومندان ته مې لاس ورکړ ده رایاده کړه چې څلور واړه ملګري دده کوټې ته په بیړه ورشو ملګري مې له خوبه راویښ کړل شیبه وروسته څلور واړه د قومندان تر مخ ناست وو.

قومندان بیا نقشه وغوړوله په پروني نوي پلان وغږید د بهرنیانو د ناستې یې وویل چې شاید همدې اونۍ کې جوړه شي د مشرانو له لوري موږ څلور ملګري ټاکل شوي وو غونډه په کانټینینټل هوټل کې جوړیده.

کابو درې ساعته مو په پلان کار وکړ د هر ملګري نظر مو واخیست د لارو خرابوالي او هلته تګ لویه ستونزه وه خو قومندان خوشاله وو او ویل یې چې هلته یې کسان موندلي تاسې یوازې تر کابله پورې په رسیدا فکر وکړئ.

موږ ملګرو قاچاقي لارې وسنجولې د کابل تر دروازو مو په نقشه کې لاره وویسته قومندان د باندې وتلی وو په بیړه راننوت له خندا یې خوله نه ورټولیده وې خندل او وې ویل:

زه پوهیدم چې د کابل تر دروازو رسیدلي یاست هلته بند پاتې یئ.

ورستنۍ خبره یې بشپړه کړه.

خو خیر دا تشویش مه کوئ هلته مې هم کسان درته پیدا کړل.

زموږ مخونه له خوشالۍ وغوړیدل ،ده خبره وغځوله.

همدا اوس له مولوي صاحب عزیز سره وغږیدم دا زیری یې راباندې وکړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

(مولوي عزیز زموږ د مرکز لوی مشر وو)

مولوي صاحب وویل چې موټران او وسلې مو هم په وردګو او لوګر کې درته آماده کړي لدې ځایه یې د وړلو اړتیا نشته او زیاته یې کړه.

سبا سهار به تش لاس په یو موټر ځان د کابل تر دروازو ورسوئ.

موږ څلور ملګري په جامو کې نه ځاییدو او خوشاله وو چې څومره مهم او لوی پلان ته وټاکل شوو سبا سهار د حذیفه او نورو تللیو ملګرو په نسبت موږ ته لوی ترتیبات نیول شوي وو مولوي صاحب عزیز هم راغلی وو پاکې سپینې جامې یې اغوستې وې له موږ سره ټولو ولاړو ملګرو یو په یو خدای پامانی وکړې په فیلډر ډوله موټر کې مو حرکت وکړ په خامه لارو غرمه د خوست یوې ولسوالۍ ته ورسیدو هلته مو د پلان مطابق د یو مجاهد ملګري سره ډوډۍ وخوړه د مازدیګر تر لمانځه هلته وو قضا مازدیګر مو د پکتیا وزې ځدراڼ ولسوالۍ په لوري حرکت وکړ د شپې اته بجې د وزې ځدران ولسوالۍ ته ورسیدو شپه مو هلته تیره کړه سهار له لمانځه مخکې مو له هغه ځایه حرکت وکړ بل مازدیګر د لوګر د خروار ولسوالی بازار ته ورسیدو د ولسوالۍ لوی بازار وو ګڼه ګونه ډیره وه دا ولسوالۍ په خامه لاره پرته وه دویمه شپه مو چې د شنبې وه د لوګر د څرخ ولسوالۍ ته ورسوله موږ ډیره بیړه درلوده ځکه د دوشنبې ورځ مو باید کابل کې د پلان ځای ته رسولي وای غونډه دوشنبه جوړیدله د دریمې ورځې په سهار د څرخ له لوري مو ځان د لوګر برکي برک ولسوالۍ ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

وويست او له هغه ځايه د وردګو د تنګي له لوري د لوګر د مرکز پُل علم تر شا د محمد آغې ولسوالۍ ته واوښتو.

شپې ورځې مو سترې تيرې کړې ټوله لار مزل ملګري بې خوبه کړي وو له غرمې تر ماښامه مو د لوګر د محمد آغې ولسوالۍ په يو جومات کې ښه خوندور خوب وکړ ماښام مهال مو ځانونه د کابل دروازې ته ورسول هلته په يوه کرايي شوي کور کې راته نوې جامې ،پتلانونه ،دستکشې، ډول ډول عينکې او نور د اړتيا وړ مواد راکړل شول د شپې نهه بجې د کابل له دروازې تير شوو نيمه شپه مو ځانونه د کانټينينټل هوټل ته نږدې ځای پر ځای کړل.

سهار وختي مو ځانونه پريمينځل نوي پتلانونه او جامې مو واغوستې غونډې ته څه کم دوه ساعته پاتې ول ټولو ملګرو دوه ،دوه رکعته لمونځ وکړ د قرآنکريم تلاوت مو وکړ هوټل ته له روانيدو سره سم مو له يو بل سره وروستۍ خدای پاماني وکړه.

د هوټل په لور مو حرکت وکړ په لارو کڅه کوڅه وه هر ځای سختې تالاشۍ ولاړې وې زموږ موټر ډير نه تالاشي کيده يوازې عسکر به مازې راوکتل د مخې په سيټ کې له ناست ږيره خرييلي ځوان سره چې د دولت کس وو وغږيد او موټر به حرکت وکړ دويمه داچې زموږ موټر په تورو ښيښنو پوښلی وو.

د هوټل د دروازې له ننوتو وروسته د مخې ناست کس ښکته شو شاوخوا مو وکتل هرې خواته زرهي موټر ښه پريمانه ولاړ وو زموږ مشر چې هلته مرکز کې راته قومندان ټاکلی وو د غونډې د کوټې تر مخ ټولو ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

ناره کړه او په بيړه يې د ښکته کيدو اشاره وکړه موږ هم په بيړه لوی سالون ته د ننوتو هڅه وکړه په وره کې ولاړ عسکر مو ممانعت وکړ زموږ يو ملګري د الله اکبر له نارې سره په تندي وويشت او عسکر پرمخې ولويد د سالون د ننه غوغا شوه لوی سالون له بهرنيو نظاميانو تر سپږمو ډک وو منډې شوې د خبربالانو کيمرې او مايکونه ورغړيدل سيمه ډزو او مرميو په سر واخيسته پښتو ، دري او انګريزي غږونه سره ګډ شول زموږ دوه ملګري دويم پوړ ته وختل له شته کسانو لاره ورکه شوه هر لورته يې ډزې کولې په جوړه غوغا کې به يوه ، يوه د الله اکبر ناره هم پورته شوه.

د باندې مو څوک نه راپرېښودل او نه هم د باندې څوک وتلی شوای يو ملګری مو يوازې راننوتي وره ته په کمين کې ناست وو چې کله به چا د وتو يا راننوتو هڅه کوله د هغو کار يې ورخلاصوه.

پوره يو يونيم ساعت مو جګړه وکړه د باندې ډير نظاميان راورسيدل په هوا د ډول،ډول چورلکو غږ اوريدل کيده په وروستيو کې مرمۍ راخلاصې شوې شيبه وروسته سيمه څو زوررو چاودنو او غږونو ولړزوله.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

(۱۴)

قومندان تلویزیون ته مخامخ پروت وو د تلویزیون چینلونه یې یو په بل پسې اړول د ټولو د خبرونو د سر ټکی په هوټل نننی برید وو د هوټل ودانۍ سرو لمبو په سر اخیستې وه له موټرو تور لوګي پورته کیدل سیمه له ګڼو امبولانسونو ډکه وه خبریال د سیمې عیني شاهدان غږول ټول وارخطا ول برید یې ډیر زورور یاد کړ یوه کس داهم وویل چې د برید او چاودنو غږونه یې تر څو کیلو متره لرې واوریدل.

د اسلامي امارت ویاند د برید پړه په غاړه واخیسته برید یې ډیر زورور یاد کړ ډېرو بهرنیانو اوجنرالانو ته یې د زیاتو تلفاتو د اوښتو ادعا وکړه د ویاند په خبره په برید کې سلګونه بهرني جنرالان او عسکر وژل شوي وو.

قومندان ځان وغزاوه خوشاله وو ، عمر او نور ملګري یې یو، یو سترګو ته ودریدل د هغوی پخواني یادونه یې تازه کړل د باندې وه ووت په مرکز کې کراره کراري وه هیڅوک نه مالومیدل یوازې ډاډسن ډوله موټر د لویې ونې سیورې ته ولاړ وو.

پای

کابل - افغانستان

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library